

ALLE INDLÆG, DER HAR VÆRET BRAGT I AVISEN, BLIVER BRAGT PÅ ARBEJDERENS HJEMMESIDE.

Deltag i debatten

Send dit indlæg til:
 debat@arbejderen.dk
 Arbejderen, Ryesgade 3F, 1. sal,
 2200 København N

ARBEJDEREN MODTAGER GERNE KRONIKFORSLAG OG DEBATINDLÆG. EN KRONIK ER ENTEN PÅ MAX 5000 ELLER MAX 8000 ANSLAG (TEGN OG MELLEMRUM). LÆSERBREV OG UDTALELSER MÅ HØJST VÆRE 3700 ANSLAG. VI FORBEHOLDER OS RET TIL AT FORKORTE.

Også fotografer skal helst vide fra starten, at der er en historie at komme efter, ellers er det muligt, at de spilder tid og dermed penge.

📷 Mette Kramer Kristensen

andre: "At forsvare en historie mod kritikere, at besvare dårlig omtale i andre medier, at modgå verbale angreb fra politikere og deres spindoktorer, samt at føre retssager tager tid og kan betyde store udgifter. Derfor kan medier være tilbøjelige til at undgå historier, der forventes at tiltrække mange negative reaktioner, og i stedet nøjes med historier, der ikke er helt så kontroversielle."

Ifølge AC er det igen de store organisationer med egne PR-afdelinger, der er bedst til at komme igennem med omfattende kritik af en historie. Hendes undersøgelse af Riffel-syndikat-sagen viste, at nogle af Propagandamodellens forskellige elementer virkede på Berlingske Tidende dengang.

Derfor var det "ret exceptionelle omstændigheder, der gjorde, at historien alligevel kom frem: at der var flere nyansatte, der ikke var tilpasset kulturen på avisen, at Berlingske havde nedsat en grave-gruppe, der lå lidt uden for den almindelige redaktion, at journalisterne var godt fagligt organiserede, så de truede med at nedlægge arbejdet, hvis de ikke fik lov at skrive den her historie. Men den kunne ligeså godt være faldet til den anden side."

FORUD FABRIKERET SAMTYKKE

I Herman og Chomskys teori indgår begrebet 'den dominerende ideologi', som kan oversættes til 'forudfattede holdninger i samfundet'. Anne Clausen: "... journalisterne

på Berlingske var oppe imod nogle meget stærke ideologier, nemlig Danmarks noget idylliserede rolle under Anden Verdenskrig og A.P. Møller som en slags dansk ikon. Det var med til at skærpe kravet til dokumentation og gjorde, at historien stødte på ekstra stor modstand."

At medier tager til takke med blot at videreformidle grundfæstede - men ikke altid lige velbegrundede - fordomme, har der været graverende eksempler på.

I forholdet mellem lande fungerer ideologi på en særlig måde: "Det handler meget om, at der er os her, og det vi tror på, vores værdier, som er gode. Så er der de andre, det de tror på, og deres værdier, som ikke er ligeså gode eller måske ligefrem onde.

At bringe falske historier, der skaber frygt, om 'den anden', viste Herman og Chomsky, var no-

get, der eksisterede i vidt omfang i amerikanske medier under den kolde krig. Sovjetunionen blev holdt frem som et 'ondt imperium'. Antikommunistisk ideologi var meget udbredt og påvirkede mediernes indhold."

Men at medier tager til takke med blot at videreformidle grundfæstede - men ikke altid lige velbegrundede - fordomme, har der været graverende eksempler på, også efter at den kolde krig sluttede.

AC: "... man kan jo bare tænke på, da Irak-krigen blev besluttet i 2003. Dengang rapporterede mange medier, at det var ret sikkert, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben. Informationerne kom fra højtstående regeringskilder. Der var tale om 'gode kilder', som journalister sædvanligvis opfatter som troværdige - autoritative kilder, der ikke behøver at blive verificeret.

At Saddam Hussein skulle have masseødelæggelsesvåben, passede med det, man i forvejen gerne ville tro ... det, man syntes, man vidste om den irakiske præsident. Ifølge den dominerende ideologi i Vesten var Saddam Hussein en ond mand."

Men bør journalister være mere kritiske over for det mediasystem, som de selv arbejder i og bidrager til?

JOURNALISTENS ANSVAR

AC: "Ja, men det er svært, når noget er systemisk. Det her handler om selve organi-

sationen af samfundet og har med hele den politiske og økonomiske virkelighed at gøre. Så at en enkelt lille journalist skærper opmærksomheden og får større indsigt i de her mekanismer, batter faktisk ikke det helt store. Journalister lever og arbejder i det her system og er i vidt omfang nødt til at indrette sig på dets præmisser.

Derfor er det svært at være indsigtfuld og handle derefter. Det kræver virkelig meget. At sige for eksempel, jamen journalister skal bare være bedre en for en, det er at lægge et kæmpe pres på et enkelt lille menneske. Det kan næsten ikke lade sig gøre."

I den forbindelse peger hun på, at udvælgelsen af medarbejdere til en given medie-virksomhed sandsynligvis begrænser, hvor kritiske journalister har lyst til at være over for de store bladhuse og tv-stationer. "Ansættelser og forfremmelser kan fungere som en slags arbejdsmarkedets darwinisme: Den, der tilpasser sig mediasystemet, bliver ved med at være ansat; andre forbigås ved forfremmelser, bliver fyret eller vælger selv at gå."

Så når nu EU's udenrigsministre langer hårdt ud efter de russiske medier, er det så ikke berettiget at opfordre også dem til at sætte sig ind i, at propaganda kan være noget andet end den traditionelle variant, som de synes at lægge til grund for deres kritik?